SÍÐARA KORINTUBRÉF

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

KAFLA 1

Páll, að Guðs vilja postuli Krists Jesú, og Tímóteus, bróðir vor, heilsa söfnuði Guðs, sem
er í Korintu, ásamt öllum heilögum, í gjörvallri Akkeu.
2 Náð sé með yður og friður frá Guði föður vorum og Drottni Jesú Kristi.
3 Lofaður sé Guð og faðir Drottins vors Jesú Krists, faðir miskunnsemdanna og Guð allrar
huggunar,
4 sem huggar oss í sérhverri þrenging vorri, svo að vér getum huggað alla aðra í
þrengingum þeirra með þeirri huggun, sem vér höfum sjálfir af Guði hlotið.
5 Því að eins og þjáningar Krists koma í ríkum mæli yfir oss, þannig hljótum vér og huggun
í ríkum mæli fyrir Krist.
6 En ef vér sætum þrengingum, þá er það yður til huggunar og hjálpræðis, og ef vér
hljótum huggun, þá er það til þess að þér hljótið huggun og kraft til að standast þær
þjáningar, sem vér einnig líðum.
7 Von vor um yður er staðföst. Vér vitum, að þér eigið hlut í huggun vorri eins og þér eigið
hlut í þjáningum vorum.
8 Vér viljum ekki, bræður mínir, að yður sé ókunnugt um þrenging þá, sem vér urðum fyrir
í Asíu. Vér vorum aðþrengdir langt um megn fram, svo að vér jafnvel örvæntum um lífið.
9 Já, oss sýndist sjálfum, að vér hefðum þegar fengið vorn dauðadóm. Því að oss átti að
lærast það að treysta ekki sjálfum oss, heldur Guði, sem uppvekur hina dauðu.
10 Úr slíkri dauðans hættu frelsaði hann oss og mun frelsa oss. Til hans höfum vér sett
von vora, að hann muni enn frelsa oss.
11 Til þess getið þér og hjálpað með því að biðja fyrir oss. Þá munu margir þakka þá
náðargjöf, sem oss er veitt að fyrirbæn margra.
12 Þetta er hrósun vor: Samviska vor vitnar um, að vér höfum lifað í heiminum, og
sérstaklega hjá yður, í heilagleika og hreinleika, sem kemur frá Guði, ekki látið stjórnast af
mannlegri speki, heldur af náð Guðs.
13 Vér skrifum yður ekki annað en það, sem þér getið lesið og skilið. Ég vona, að þér
munið til fulls skilja það,
14 sem yður er að nokkru ljóst, að þér getið miklast af oss eins og vér af yður á degi
Drottins vors Jesú.
15 Í þessu trausti var það ásetningur minn að koma fyrst til yðar, til þess að þér skylduð
verða tvöfaldrar gleði aðnjótandi.
16 Ég hugðist bæði koma við hjá yður á leiðinni til Makedóníu og aftur á leiðinni þaðan og
láta yður búa ferð mína til Júdeu.

17 Var það nú svo mikið hverflyndi af mér, er ég afréð þetta? Eða ræð ég ráðum mínum að
hætti heimsins, svo að hjá mér sé "já, já" sama og "nei, nei"?
18 Svo sannarlega sem Guð er trúr: Það, sem vér segjum yður, er ekki bæði já og nei.
19 Sonur Guðs, Jesús Kristur, sem vér höfum prédikað á meðal yðar, ég, Silvanus og
Tímóteus, var ekki bæði "já" og "nei", heldur er allt í honum "já".
20 Því að svo mörg sem fyrirheit Guðs eru, þá er játun þeirra í honum. Þess vegna segjum
vér og fyrir hann amen Guði til dýrðar.
21 Það er Guð, sem gjörir oss ásamt yður staðfasta í Kristi og hefur smurt oss.
22 Hann hefur sett innsigli sitt á oss og gefið oss anda sinn sem pant í hjörtum vorum.
23 Ég kalla Guð til vitnis og legg líf mitt við, að það er af hlífð við yður, að ég hef enn þá
ekki komið til Korintu.
24 Ekki svo að skilja, að vér viljum drottna yfir trú yðar, heldur erum vér samverkamenn að
gleði yðar. Því að í trúnni standið þér.

KAFLA 2

En það ásetti ég mér, að koma ekki aftur til yðar með hryggð.
2 Ef ég hryggi yður, hver er þá sá sem gleður mig? Sá sem ég er að hryggja?
3 Ég skrifaði einmitt þetta til þess að þeir, sem áttu að gleðja mig, skyldu ekki hryggja mig,
er ég kæmi. Ég hef það traust til yðar allra, að gleði mín sé gleði yðar allra.
4 Af mikilli þrengingu og hjartans trega skrifaði ég yður með mörgum tárum, ekki til þess
að þér skylduð hryggjast, heldur til þess að þér skylduð komast að raun um þann
kærleika, sem ég ber til yðar í svo ríkum mæli.
5 En ef nokkur hefur orðið til þess að valda hryggð, þá hefur hann ekki hryggt mig, heldur
að vissu leyti - að ég gjöri ekki enn meira úr því - hryggt yður alla.
6 Nægileg er þeim manni refsing sú, sem hann hefur hlotið af yður allflestum.
7 Því ættuð þér nú öllu heldur að fyrirgefa honum og hugga hann til þess að hann sökkvi
ekki niður í allt of mikla hryggð.
8 Þess vegna bið ég yður að sýna honum kærleika í reynd.
9 Því að í þeim tilgangi skrifaði ég yður, til þess að komast að raun um staðfestu yðar,
hvort þér væruð hlýðnir í öllu.
10 En hverjum sem þér fyrirgefið, honum fyrirgef ég líka. Og það sem ég hef fyrirgefið, hafi
ég þurft að fyrirgefa nokkuð, þá hefur það verið vegna yðar fyrir augliti Krists,
11 til þess að vér yrðum ekki vélaðir af Satan, því að ekki er oss ókunnugt um vélráð hans.
12 En er ég kom til Tróas til að boða fagnaðarerindið um Krist og mér stóðu þar opnar dyr í
þjónustu Drottins,
13 þá hafði ég enga eirð í mér, af því að ég hitti ekki Títus, bróður minn, svo að ég kvaddi
þá og fór til Makedóníu.
14 En Guði séu þakkir, sem fer með oss í óslitinni sigurför Krists og lætur oss útbreiða ilm
þekkingarinnar á honum á hverjum stað.
15 Því að vér erum góðilmur Krists fyrir Guði meðal þeirra, er hólpnir verða, og meðal
þeirra, sem glatast;
16 þeim síðarnefndu ilmur af dauða til dauða, en hinum ilmur af lífi til lífs. Og hver er til

þessa hæfur?

17 Ekki erum vér eins og hinir mörgu, er pranga með Guðs orð, heldur flytjum vér það af hreinum huga frá Guði frammi fyrir augliti Guðs, með því að vér erum í Kristi.

KAFLA 3

Erum vér nú aftur teknir að mæla með sjálfum oss? Eða mundum vér þurfa, eins og sumir, meðmælabréf til yðar eða frá yður?

2 Þér eruð vort bréf, ritað á hjörtu vor, þekkt og lesið af öllum mönnum.

3 Þér sýnið ljóslega, að þér eruð bréf Krists, sem vér höfum unnið að, ekki skrifað með bleki, heldur með anda lifanda Guðs, ekki á steinspjöld, heldur á hjartaspjöld úr holdi.

4 En þetta traust höfum vér til Guðs fyrir Krist.

5 Ekki svo, að vér séum sjálfir hæfir og eitthvað komi frá oss sjálfum, heldur er hæfileiki vor frá Guði,

6 sem hefur gjört oss hæfa til að vera þjóna nýs sáttmála, ekki bókstafs, heldur anda. Því að bókstafurinn deyðir, en andinn lífgar.

7 En ef þjónusta dauðans, sem letruð var og höggvin á steina, kom fram í dýrð, svo að Ísraelsmenn gátu ekki horft framan í Móse vegna ljómans af ásýnd hans, sem þó varð að engu,

8 hversu miklu fremur mun þá þjónusta andans koma fram í dýrð?

9 Ef þjónustan, sem sakfellir, var dýrleg, þá er þjónustan, sem réttlætir, enn þá miklu auðugri að dýrð.

10 Í þessu efni verður jafnvel það, sem áður var dýrlegt, ekki dýrlegt í samanburði við hina yfirgnæfandi dýrð.

11 Því að ef það, sem að engu verður, kom fram með dýrð, þá hlýtur miklu fremur hið varanlega að koma fram í dýrð.

12 Þar eð vér nú höfum slíka von, þá komum vér fram með mikilli djörfung

13 og gjörum ekki eins og Móse, sem setti skýlu fyrir andlit sér, til þess að Ísraelsmenn skyldu ekki horfa á endalok ljóma þess, sem var að hverfa.

14 En hugur þeirra varð forhertur. Því allt til þessa dags hvílir sama skýlan yfir upplestri hins gamla sáttmála og henni hefur ekki verið svipt burt, því að aðeins í Kristi hverfur hún.

15 Já, allt til þessa dags hvílir skýla yfir hjörtum þeirra, hvenær sem Móse er lesinn.

16 En "þegar einhver snýr sér til Drottins, verður skýlan burtu tekin."

17 Drottinn er andinn, og þar sem andi Drottins er, þar er frelsi.

18 En allir vér, sem með óhjúpuðu andliti endurspeglum dýrð Drottins, ummyndumst til hinnar sömu myndar, frá dýrð til dýrðar. Þetta gjörir andi Drottins.

KAFLA 4

Með því að vér höfum þessa þjónustu á hendi fyrir miskunn Guðs, þá látum vér ekki hugfallast.

2 Vér höfnum allri skammarlegri launung, vér framgöngum ekki með fláttskap né fölsum Guðs orð, heldur birtum vér sannleikann, og fyrir augliti Guðs skírskot um vér til samvisku hvers manns um sjálfa oss.

3 En ef fagnaðarerindi vort er hulið, þá er það hulið þeim, sem glatast.

4 Því guð þessarar aldar hefur blindað huga hinna vantrúuðu, til þess að þeir sjái ekki
ljósið frá fagnaðarerindinu um dýrð Krists, hans, sem er ímynd Guðs.
5 Ekki prédikum vér sjálfa oss, heldur Krist Jesú sem Drottin, en sjálfa oss sem þjóna yðar
vegna Jesú.
6 Því að Guð, sem sagði: "Ljós skal skína fram úr myrkri!" - hann lét það skína í hjörtu vor,
til þess að birtu legði af þekkingunni á dýrð Guðs, eins og hún skín frá ásjónu Jesú Krists.
7 En þennan fjársjóð höfum vér í leirkerum, til þess að ofurmagn kraftarins sé Guðs, en
ekki frá oss.
8 Á allar hliðar erum vér aðþrengdir, en þó ekki ofþrengdir, vér erum efablandnir, en
örvæntum þó ekki,
9 ofsóttir, en þó ekki yfirgefnir, felldir til jarðar, en tortímumst þó ekki.
10 Jafnan berum vér með oss á líkamanum dauða Jesú, til þess að einnig líf Jesú verði
opinbert í líkama vorum.
11 Því að vér, sem lifum, erum jafnan framseldir til dauða vegna Jesú, til þess að líf Jesú
verði opinbert í dauðlegu holdi voru.
12 Þannig er dauðinn að verki í oss, en lífið í yður.
13 Vér höfum sama anda trúarinnar sem skrifað er um í ritningunni: "Ég trúði, þess vegna
talaði ég." Vér trúum líka og þess vegna tölum vér.
14 Vér vitum, að hann, sem vakti upp Drottin Jesú, mun einnig uppvekja oss ásamt Jesú
og leiða oss fram ásamt yður.
15 Allt er þetta yðar vegna, til þess að náðin verði sem mest og láti sem flesta flytja
þakkargjörð Guði til dýrðar.
16 Fyrir því látum vér ekki hugfallast. Jafnvel þótt vor ytri maður hrörni, þá endurnýjast dag
frá degi vor innri maður.
17 Þrenging vor er skammvinn og léttbær og aflar oss eilífrar dýrðar sem stórum yfirgnæfir
allt.
18 Vér horfum ekki á hið sýnilega, heldur hið ósýnilega. Hið sýnilega er stundlegt, en hið
ósýnilega eilíft.

KAFLA 5

Vér vitum, að þótt vor jarðneska tjaldbúð verði rifin niður, þá höfum vér hús frá Guði, eilíft
hús á himnum, sem eigi er með höndum gjört.
2 Á meðan andvörpum vér og þráum að íklæðast húsi voru frá himnum.
3 Þegar vér íklæðumst því, munum vér ekki standa uppi naktir.
4 En á meðan vér erum í tjaldbúðinni, stynjum vér mæddir, af því að vér viljum ekki
afklæðast, heldur íklæðast, til þess að hið dauðlega uppsvelgist af lífinu.
5 En sá, sem hefur gjört oss færa einmitt til þessa, er Guð, sem hefur gefið oss anda sinn
sem pant.
6 Vér erum því ávallt hughraustir, þótt vér vitum, að meðan vér eigum heima í líkamanum
erum vér að heiman frá Drottni,
7 því að vér lifum í trú, en sjáum ekki.
8 Já, vér erum hughraustir og langar öllu fremur til að hverfa burt úr líkamanum og vera
heima hjá Drottni.
9 Þess vegna kostum vér kapps um, hvort sem vér erum heima eða að heiman, að vera
honum þóknanlegir.

10 Því að öllum oss ber að birtast fyrir dómstóli Krists, til þess að sérhver fái það
endurgoldið, sem hann hefur aðhafst í líkamanum, hvort sem það er gott eða illt.
11 Með því að vér nú vitum, hvað það er að óttast Drottin, leitumst vér við að sannfæra
menn. En Guði erum vér kunnir orðnir, já, ég vona, að vér séum einnig kunnir orðnir yður í
hjörtum yðar.
12 Ekki erum vér enn að mæla með sjálfum oss við yður, heldur gefum vér yður tilefni til að
miklast af oss, til þess að þér hafið eitthvað gagnvart þeim, er miklast af hinu ytra, en ekki
af hjartaþelinu.
13 Því að hvort sem vér höfum orðið frávita, þá var það vegna Guðs, eða vér erum með
sjálfum oss, þá er það vegna yðar.
14 Kærleiki Krists knýr oss,
15 því að vér höfum ályktað svo: Ef einn er dáinn fyrir alla, þá eru þeir allir dánir. Og hann
er dáinn fyrir alla, til þess að þeir, sem lifa, lifi ekki framar sjálfum sér, heldur honum, sem
fyrir þá er dáinn og upprisinn.
16 Þannig metum vér héðan í frá engan að mannlegum hætti. Þótt vér og höfum þekkt
Krist að mannlegum hætti, þekkjum vér hann nú ekki framar þannig.
17 Ef einhver er í Kristi, er hann skapaður á ný, hið gamla varð að engu, sjá, nýtt er orðið
til.
18 Allt er frá Guði, sem sætti oss við sig fyrir Krist og gaf oss þjónustu sáttargjörðarinnar.
19 Því að það var Guð, sem í Kristi sætti heiminn við sig, er hann tilreiknaði þeim ekki
afbrot þeirra og fól oss að boða orð sáttargjörðarinnar.
20 Vér erum því erindrekar Krists, eins og það væri Guð, sem áminnti, þegar vér áminnum.
Vér biðjum í Krists stað: Látið sættast við Guð.
21 Þann sem þekkti ekki synd, gjörði hann að synd vor vegna, til þess að vér skyldum
verða réttlæti Guðs í honum.

KAFLA 6

Sem samverkamenn hans áminnum vér yður einnig, að þér látið ekki náð Guðs, sem þér
hafið þegið, verða til einskis.
2 Hann segir:Á hagkvæmri tíð bænheyrði ég þig, og á hjálpræðis degi hjálpaði ég þér.Nú
er hagkvæm tíð, nú er hjálpræðis dagur.
3 Í engu viljum vér vera neinum til ásteytingar, til þess að þjónustan verði ekki fyrir lasti.
4 Á allan hátt sýnum vér, að vér erum þjónar Guðs, með miklu þolgæði í þrengingum, í
nauðum, í angist,
5 undir höggum, í fangelsi, í upphlaupum, í erfiði, í vökum, í föstum,
6 með grandvarleik, með þekkingu, með langlyndi, með góðvild, með heilögum anda, með
falslausum kærleika,
7 með sannleiksorði, með krafti Guðs, með vopnum réttlætisins til sóknar og varnar,
8 í heiðri og vanheiðri, í lasti og lofi. Vér erum álitnir afvegaleiðendur, en erum sannorðir,
9 óþekktir, en þó alþekktir, komnir í dauðann og samt lifum vér, tyftaðir og þó ekki deyddir,
10 hryggir, en þó ávallt glaðir, fátækir, en auðgum þó marga, öreigar, en eigum þó allt.
11 Frjálslega tölum vér við yður, Korintumenn. Rúmt er um yður í hjarta voru.
12 Ekki er þröngt um yður hjá oss, en í hjörtum yðar er þröngt.
13 En svo að sama komi á móti, - ég tala eins og við börn mín -, þá látið þér líka verða

rúmgott hjá yður.

14 Gangið ekki undir ósamkynja ok með vantrúuðum. Hvað er sameiginlegt með réttlæti
og ranglæti? Hvaða samfélag hefur ljós við myrkur?

15 Hver er samhljóðan Krists við Belíar? Hver hlutdeild er trúuðum með vantrúuðum?

16 Hvernig má sætta musteri Guðs við skurðgoð? Vér erum musteri lifanda Guðs, eins og
Guð hefur sagt: Ég mun búa hjá þeim og ganga um meðal þeirra, og ég mun vera Guð
þeirra, og þeir munu vera lýður minn.

17 Þess vegna segir Drottinn: Farið burt frá þeim, og skiljið yður frá þeim. Snertið ekki neitt
óhreint, og ég mun taka yður að mér

18 og ég mun vera yður faðir, og þér munuð vera mér synir og dætur, segir Drottinn
alvaldur.

KAFLA 7

Þar eð vér því höfum þessi fyrirheit, elskaðir, þá hreinsum oss af allri saurgun á líkama
og sál og fullkomnum helgun vora í guðsótta.

2 Gefið oss rúm í hjörtum yðar. Engum höfum vér gjört rangt til, engan skaðað, engan
féflett.

3 Ég segi það ekki til að áfellast yður. Ég hef áður sagt, að þér eruð í hjörtum vorum, og
vér deyjum saman og lifum saman.

4 Mikla djörfung hef ég gagnvart yður, mikillega get ég hrósað mér af yður. Ég er fullur af
huggun, ég er stórríkur af gleði í allri þrenging vorri.

5 Því var og það, er vér komum til Makedóníu, að vér höfðum enga eirð, heldur vorum vér
á alla vegu aðþrengdir, barátta hið ytra, ótti hið innra.

6 En Guð, sem huggar hina beygðu, hann huggaði oss með komu Títusar,

7 já, ekki aðeins með komu hans, heldur og með þeirri huggun, sem hann hafði fengið hjá
yður. Hann skýrði oss frá þrá yðar, gráti yðar, áhuga yðar mín vegna, svo að ég gladdist
við það enn frekar.

8 Að vísu hef ég hryggt yður með bréfinu, en ég iðrast þess ekki nú, þótt ég iðraðist þess
áður, þar sem ég sá að þetta bréf hafði hryggt yður, þótt ekki væri nema um stund.

9 Nú er ég glaður, ekki yfir því, að þér urðuð hryggir, heldur yfir því, að þér urðuð hryggir til
iðrunar. Þér urðuð hryggir Guði að skapi og biðuð því ekki í neinu tjón af oss.

10 Sú hryggð, sem er Guði að skapi, vekur afturhvarf til hjálpræðis, sem engan iðrar, en
hryggð heimsins veldur dauða.

11 Einmitt þetta, að þér hryggðust Guði að skapi, - hvílíka alvöru vakti það hjá yður, já,
hvílíkar afsakanir, hvílíka gremju, hvílíkan ótta, hvílíka þrá, hvílíkt kapp, hvílíka refsingu! Í
öllu hafið þér nú sannað, að þér voruð vítalausir um þetta.

12 Þótt ég því hafi skrifað yður, þá var það ekki vegna hans, sem óréttinn gjörði, ekki
heldur vegna hans, sem fyrir óréttinum varð, heldur til þess að yður yrði ljóst fyrir augliti
Guðs hversu heilshugar þér standið með oss.

13 Þess vegna höfum vér huggun hlotið. En auk huggunar vorrar gladdi það oss allra
mest, hve Títus varð glaður. Þér hafið allir róað huga hans.

14 Því að hafi ég í nokkru hrósað mér af yður við hann, þá hef ég ekki þurft að blygðast
mín. Já, eins og allt var sannleika samkvæmt, sem vér höfum talað við yður, þannig hefur
og hrós vort um yður við Títus reynst sannleikur.

15 Og hjartaþel hans til yðar er því hlýrra sem hann minnist hlýðni yðar allra, hversu þér
tókuð á móti honum með ugg og ótta.
16 Það gleður mig, að ég get í öllu borið traust til yðar.

KAFLA 8

En svo viljum vér, bræður, skýra yður frá þeirri náð, sem Guð hefur sýnt söfnuðunum í
Makedóníu.
2 Þrátt fyrir þær miklu þrengingar, sem þeir hafa orðið að reyna, hefur ríkdómur gleði
þeirra og hin djúpa fátækt leitt í ljós gnægð örlætis hjá þeim.
3 Ég get vottað það, hversu þeir hafa gefið eftir megni, já, um megn fram. Af eigin hvötum
4 lögðu þeir fast að oss og báðu um að mega vera í félagi við oss um samskotin til hinna
heilögu.
5 Og þeir gjörðu betur en vér höfðum vonað, þeir gáfu sjálfa sig, fyrst og fremst Drottni, og
síðan oss, að vilja Guðs.
6 Það varð til þess, að vér báðum Títus, að hann skyldi og leiða til lykta hjá yður þessa
líknarþjónustu, eins og hann hefur byrjað.
7 Þér eruð auðugir í öllu, í trú, í orði og þekkingu, í allri alúð og í elsku yðar sem vér höfum
vakið. Þannig skuluð þér og vera auðugir í þessari líknarþjónustu.
8 Ég segi þetta ekki sem skipun, heldur bendi ég á áhuga annarra til þess að reyna, hvort
kærleiki yðar er einnig einlægur.
9 Þér þekkið náð Drottins vors Jesú Krists. Hann gjörðist fátækur yðar vegna, þótt ríkur
væri, til þess að þér auðguðust af fátækt hans.
10 Og ráð vil ég gefa í þessu máli, því að þetta er yður til gagns, yður sem í fyrra voruð á
undan öðrum, ekki aðeins í verkinu, heldur og í viljanum.
11 En fullgjörið nú og verkið. Þér voruð fúsir að hefjast handa, fullgjörið það nú eftir því
sem efnin leyfa.
12 Því að ef viljinn er góður, þá er hver þóknanlegur með það, sem hann á til, og ekki farið
fram á það, sem hann á ekki til.
13 Ekki svo að skilja, að öðrum sé hlíft, en þrengt sé að yður, heldur er það til þess að
jöfnuður verði. Nú sem stendur bætir gnægð yðar úr skorti hinna,
14 til þess að einnig gnægð hinna geti bætt úr skorti yðar og þannig verði jöfnuður,
15 eins og skrifað er: Sá, sem miklu safnaði, hafði ekki afgangs, og þann skorti ekki, sem
litlu safnaði.
16 En þökk sé Guði, sem vakti í hjarta Títusar þessa sömu umhyggju fyrir yður.
17 Reyndar fékk hann áskorun frá mér, en áhugi hans var svo mikill, að hann fór til yðar af
eigin hvötum.
18 En með honum sendum vér þann bróður, sem orð fer af í öllum söfnuðunum fyrir starf
hans í þjónustu fagnaðarerindisins.
19 Og ekki það eitt, heldur er hann og af söfnuðunum kjörinn samferðamaður vor með
líknargjöf þessa, sem vér höfum unnið að, Drottni til dýrðar og til að sýna fúsleika vorn.
20 Vér höfum gjört þessa ráðstöfun til þess að enginn geti lastað meðferð vora á hinni
miklu gjöf, sem vér höfum gengist fyrir.
21 Því að vér ástundum það sem gott er, ekki aðeins fyrir Drottni, heldur og fyrir mönnum.
22 Með þeim sendum vér annan bróður vorn, sem vér oftsinnis og í mörgu höfum reynt
kostgæfinn, en nú miklu fremur en ella vegna hans mikla trausts til yðar.

23 Títus er félagi minn og starfsbróðir hjá yður, og bræður vorir eru sendiboðar safnaðanna
og Kristi til vegsemdar.
24 Sýnið því söfnuðunum merki elsku yðar, svo að það verði þeim ljóst, að það var ekki að
ástæðulausu, að vér hrósuðum yður við þá.

KAFLA 9

Um hjálpina til hinna heilögu er sem sé óþarft fyrir mig að skrifa yður,
2 því að ég þekki góðan vilja yðar og hrósa mér af yður meðal Makedóna og segi, að
Akkea hefur verið reiðubúin síðan í fyrra. Áhugi yðar hefur verið hvatning fyrir fjöldamarga.
3 En bræðurna hef ég sent, til þess að hrós vort um yður skyldi ekki reynast fánýtt í þessu
efni og til þess að þér, eins og ég sagði, mættuð vera reiðubúnir.
4 Annars gæti svo farið, að vér, - að vér ekki segjum þér -, þyrftum að bera kinnroða fyrir
þetta traust, ef Makedónar skyldu koma með mér og finna yður óviðbúna.
5 Vér töldum því nauðsynlegt að biðja bræðurna að fara á undan til yðar og undirbúa þá
gjöf yðar, sem heitin var áður, svo að hún mætti vera á reiðum höndum eins og blessun,
en ekki nauðung.
6 En þetta segi ég: Sá sem sáir sparlega mun og sparlega uppskera, og sá sem sáir
ríflega mun og ríflega uppskera.
7 Sérhver gefi eins og hann hefur ásett sér í hjarta sínu, ekki með ólund eða með
nauðung, því að Guð elskar glaðan gjafara.
8 Guð er þess megnugur að veita yður allar góðar gjafir ríkulega, til þess að þér í öllu og
ávallt hafið allt sem þér þarfnist og getið sjálfir veitt ríkulega til sérhvers góðs verks.
9 Eins og ritað er: Hann miðlaði mildilega, gaf hinum snauðu, réttlæti hans varir að eilífu.
10 Sá sem gefur sáðmanninum sæði og brauð til fæðu, hann mun og gefa yður sáð og
margfalda það og auka ávexti réttlætis yðar.
11 Þér verðið í öllu auðugir og getið jafnan sýnt örlæti sem kemur til leiðar þakklæti við
Guð fyrir vort tilstilli.
12 Því að þessi þjónusta, sem þér innið af hendi, bætir ekki aðeins úr skorti hinna heilögu,
heldur ber hún og ríkulega ávexti við að margir menn þakka Guði.
13 Þegar menn sjá, hvers eðlis þessi þjónusta er, munu þeir lofa Guð fyrir að þér haldið
játningu yðar við fagnaðarerindi Krists og gefið með yður af örlæti, bæði þeim og öllum.
14 Og þeir munu biðja fyrir yður og þrá yður vegna yfirgnæfanlegrar náðar Guðs við yður.
15 Þökk sé Guði fyrir sína óumræðilegu gjöf!

KAFLA 10

Nú áminni ég sjálfur, Páll, yður með hógværð og mildi Krists, ég, sem í návist yðar á að
vera auðmjúkur, en fjarverandi djarfmáll við yður.
2 Ég bið yður þess, að láta mig ekki þurfa að vera djarfmálan, þegar ég kem, og beita
þeim myndugleika, sem ég ætla mér að beita gagnvart nokkrum, er álíta, að vér látum
stjórnast af mannlegum hvötum.
3 Þótt vér lifum jarðnesku lífi, þá berjumst vér ekki á jarðneskan hátt, -
4 því að vopnin, sem vér berjumst með, eru ekki jarðnesk, heldur máttug vopn Guðs til að
brjóta niður vígi.

5 Vér brjótum niður hugsmíðar og allt, sem hreykir sér gegn þekkingunni á Guði, og
hertökum hverja hugsun til hlýðni við Krist.
6 Og vér erum þess albúnir að refsa sérhverri óhlýðni, þegar hlýðni yðar er fullkomin orðin.
7 Þér horfið á hið ytra. Ef einhver treystir því, að hann sé Krists, þá hyggi hann betur að og
sjái, að eins og hann er Krists, þannig erum vér það einnig.
8 Jafnvel þótt ég vildi hrósa mér í frekara lagi af valdi voru, sem Drottinn hefur gefið til að
uppbyggja, en ekki til að niðurbrjóta yður, þá yrði ég mér ekki til skammar.
9 Ekki má líta svo út sem ég vilji hræða yður með bréfunum.
10 "Bréfin," segja menn, "eru þung og ströng, en sjálfur er hann lítill fyrir mann að sjá og
enginn tekur mark á ræðu hans."
11 Sá, sem slíkt segir, festi það í huga sér, að eins og vér fjarstaddir tölum til yðar í
bréfunum, þannig munum vér koma fram, þegar vér erum hjá yður.
12 Ekki dirfumst vér að telja oss til þeirra eða bera oss saman við suma af þeim, er mæla
með sjálfum sér. Þeir mæla sig við sjálfa sig og bera sig saman við sjálfa sig og eru
óskynsamir.
13 En vér viljum ekki hrósa oss án viðmiðunar, heldur samkvæmt þeirri mælistiku, sem
Guð hefur úthlutað oss: Að ná alla leið til yðar.
14 Því að vér teygjum oss ekki of langt fram, ella hefðum vér ekki komist til yðar. En vér
vorum fyrstir til yðar með fagnaðarerindið um Krist.
15 Vér höfum vora viðmiðun og stærum oss ekki af erfiði annarra. Vér höfum þá von, að
eftir því sem trú yðar vex, verðum vér miklir á meðal yðar, já, stórmiklir samkvæmt
mælistiku vorri.
16 Þá getum vér boðað fagnaðarerindið í löndum handan við yður án þess að nota
annarra mælistikur eða stæra oss af því, sem þegar er gjört.
17 En "sá sem hrósar sér, hann hrósi sér í Drottni."
18 Því að fullgildur er ekki sá, er mælir með sjálfum sér, heldur sá, er Drottinn mælir með.

KAFLA 11

Ó
að þér vilduð umbera dálitla fávisku hjá mér! Jú, vissulega umberið þér mig.
2 Ég vakti yfir yður með afbrýði Guðs, því að ég hef fastnað yður einum manni, Kristi, og
vil leiða fram fyrir hann hreina mey.
3 En ég er hræddur um, að eins og höggormurinn tældi Evu með flærð sinni, svo kunni og
hugsanir yðar að spillast og leiðast burt frá einlægri og hreinni tryggð við Krist.
4 Því að ef einhver kemur og prédikar annan Jesú en vér höfum prédikað, eða þér fáið
annan anda en þér hafið fengið, eða annað fagnaðarerindi en þér hafið tekið á móti, þá
umberið þér það mætavel.
5 Ég álít mig þó ekki í neinu standa hinum stórmiklu postulum að baki.
6 Þótt mig bresti mælsku, brestur mig samt ekki þekkingu og vér höfum á allan hátt birt
yður hana í öllum greinum.
7 Eða drýgði ég synd, er ég lítillækkaði sjálfan mig til þess að þér mættuð upphafnir verða
og boðaði yður ókeypis fagnaðarerindi Guðs?
8 Aðra söfnuði rúði ég og tók mála af þeim til þess að geta þjónað yður, og er ég var hjá
yður og leið þröng, varð ég þó ekki neinum til byrði,
9 því að úr skorti mínum bættu bræðurnir, er komu frá Makedóníu. Og í öllu varaðist ég að
verða yður til þyngsla og mun varast.

10 Svo sannarlega sem sannleiki Krists er í mér, skal þessi hrósun um mig ekki verða
þögguð niður í héruðum Akkeu.
11 Hvers vegna? Er það af því að ég elska yður ekki? Nei, Guð veit að ég gjöri það.
12 En það, sem ég gjöri, mun ég og gjöra til þess að svipta þá tækifærinu, sem færis leita
til þess að vera jafnokar vorir í því, sem þeir stæra sig af.
13 Því að slíkir menn eru falspostular, svikulir verkamenn, er taka á sig mynd postula
Krists.
14 Og ekki er það undur, því að Satan sjálfur tekur á sig ljósengilsmynd.
15 Það er því ekki mikið, þótt þjónar hans taki á sig mynd réttlætisþjóna. Afdrif þeirra munu
verða samkvæmt verkum þeirra.
16 Enn segi ég: Ekki álíti neinn mig fávísan. En þó svo væri, þá takið samt við mér sem
fávísum, til þess að ég geti líka hrósað mér dálítið.
17 Það sem ég tala nú, þegar ég tek upp á að hrósa mér, tala ég ekki að hætti Drottins,
heldur eins og í heimsku.
18 Með því að margir hrósa sér af sínum mannlegu afrekum, vil ég einnig hrósa mér svo,
19 því að fúslega umberið þér hina fávísu, svo vitrir sem þér eruð.
20 Þér umberið það, þótt einhver hneppi yður í ánauð, þótt einhver eti yður upp, þótt
einhver hremmi yður, þótt einhver lítilsvirði yður, þótt einhver slái yður í andlitið.
21 Ég segi það mér til minnkunar, að í þessu höfum vér sýnt oss veika. En þar sem aðrir
láta drýgindalega, - ég tala fávíslega -, þar gjöri ég það líka.
22 Eru þeir Hebrear? Ég líka. Eru þeir Ísraelítar? Ég líka. Eru þeir Abrahams niðjar? Ég
líka.
23 Eru þeir þjónar Krists? - Nú tala ég eins og vitfirringur! - Ég fremur. Meira hef ég unnið,
oftar verið í fangelsi, fleiri högg þolað og oft dauðans hættu.
24 Af Gyðingum hef ég fimm sinnum fengið höggin þrjátíu og níu,
25 þrisvar verið húðstrýktur, einu sinni verið grýttur, þrisvar beðið skipbrot, verið sólarhring
í sjó.
26 Ég hef verið á sífelldum ferðalögum, komist í hann krappan í ám, lent í háska af völdum
ræningja, í háska af völdum samlanda og af völdum heiðingja, í háska í borgum og í
óbyggðum, á sjó og meðal falsbræðra.
27 Ég hef stritað og erfiðað, átt margar svefnlausar nætur, verið hungraður og þyrstur og
iðulega fastað, og ég hef verið kaldur og klæðlaus.
28 Og ofan á allt annað bætist það, sem mæðir á mér hvern dag, áhyggjan fyrir öllum
söfnuðunum.
29 Hver er sjúkur, án þess að ég sé sjúkur? Hver hrasar, án þess að ég líði?
30 Ef ég á að hrósa mér, vil ég hrósa mér af veikleika mínum.
31 Guð og faðir Drottins Jesú, hann sem blessaður er að eilífu, veit að ég lýg ekki.
32 Í Damaskus setti landshöfðingi Areta konungs vörð um borgina til þess að handtaka
mig.
33 En gegnum glugga var ég látinn síga út fyrir múrinn í körfu og slapp þannig úr höndum
hans.

KAFLA 12

Hrósa mér verð ég, þótt gagnlegt sé það ekki. En ég mun nú snúa mér að vitrunum og opinberunum Drottins.

2 Mér er kunnugt um mann, hann tilheyrir Kristi, sem fyrir fjórtán árum, - hvort það var í líkamanum eða utan líkamans, veit ég ekki, Guð veit það -, var hrifinn burt allt til þriðja himins.

3 Og mér er kunnugt um þennan mann, - hvort það var í líkamanum eða án líkamans, veit ég ekki, Guð veit það -,

4 að hann var hrifinn upp í Paradís og heyrði ósegjanleg orð, sem engum manni er leyft að mæla.

5 Af slíku vil ég hrósa mér, en af sjálfum mér vil ég ekki hrósa mér, nema þá af veikleika mínum.

6 Þótt ég vildi hrósa mér, væri ég ekki frávita, því að ég mundi segja sannleika. En ég veigra mér við því, til þess að enginn skuli ætla mig meiri en hann sér mig eða heyrir.

7 Og til þess að ég skuli ekki hrokast upp af hinum miklu opinberunum, er mér gefinn fleinn í holdið, Satans engill, sem slær mig, til þess að ég skuli ekki hrokast upp.

8 Þrisvar hef ég beðið Drottin þess að láta hann fara frá mér.

9 Og hann hefur svarað mér: "Náð mín nægir þér; því að mátturinn fullkomnast í veikleika." Því vil ég helst hrósa mér af veikleika mínum, til þess að kraftur Krists megi taka sér bústað í mér.

10 Þess vegna uni ég mér vel í veikleika, í misþyrmingum, í nauðum, í ofsóknum, í þrengingum vegna Krists. Þegar ég er veikur, þá er ég máttugur.

11 Ég hef gjörst frávita. Þér hafið neytt mig til þess. Ég átti heimtingu á að hljóta meðmæli af yður. Því að í engu stóð ég hinum stórmiklu postulum að baki, enda þótt ég sé ekki neitt.

12 Postulatákn voru gjörð á meðal yðar af mikilli þrautseigju, tákn, undur og kraftaverk.

13 Í hverju voruð þér settir lægra en hinir söfnuðirnir, nema ef vera skyldi í því, að ég sjálfur hef ekki verið yður til byrði? Fyrirgefið mér þennan órétt.

14 Þetta er nú í þriðja sinn, að ég er ferðbúinn að koma til yðar, og ætla ég ekki að verða yður til byrði. Ég sækist ekki eftir eigum yðar, heldur yður sjálfum. Því að ekki eiga börnin að safna fé handa foreldrunum, heldur foreldrarnir handa börnunum.

15 Ég er fús til að verja því, sem ég á, já, leggja sjálfan mig í sölurnar fyrir yður. Ef ég elska yður heitar, verð ég þá elskaður minna?

16 En látum svo vera, að ég hafi ekki verið yður til byrði, en hafi verið slægur og veitt yður með brögðum.

17 Hef ég notað nokkurn þeirra, sem ég hef sent til yðar, til þess að hafa eitthvað af yður?

18 Ég bað Títus að fara og sendi bróðurinn með honum. Hefur þá Títus haft eitthvað af yður? Komum við ekki fram í einum og sama anda? Fetuðum við ekki í sömu fótsporin?

19 Fyrir löngu eruð þér farnir að halda, að vér séum að verja oss gagnvart yður. Nei, vér tölum fyrir augliti Guðs, eins og þeir, sem tilheyra Kristi. Allt er það yður til uppbyggingar, mínir elskuðu.

20 Ég er hræddur um, að mér muni þykja þér öðruvísi en ég óska, er ég kem, og að yður muni þykja ég öðruvísi en þér óskið og á meðal yðar kunni að vera deilur, öfund, reiði, eigingirni, bakmælgi, rógburður, hroki og óeirðir.

21 Ég er hræddur um, að Guð minn muni auðmýkja mig hjá yður, þegar ég kem aftur, og að ég muni hryggjast yfir mörgum þeirra, sem áður hafa syndgað og ekki hafa snúið sér frá saurlífi, frillulífi og ólifnaði, sem þeir hafa drýgt.

KAFLA 13

Þetta er nú í þriðja sinn, sem ég kem til yðar. Því "aðeins skal framburður gildur vera, að tveir eða þrír beri."

2 Það sem ég sagði yður við aðra komu mína, það segi ég yður nú aftur fjarstaddur, bæði þeim, sem hafa brotlegir orðið, og öðrum: Næsta sinn, sem ég kem, mun ég ekki hlífa neinum,

3 enda krefjist þér sönnunar þess, að Kristur tali í mér. Hann er ekki veikur gagnvart yður, heldur máttugur á meðal yðar.

4 Hann var krossfestur í veikleika, en hann lifir fyrir Guðs kraft. Og einnig vér erum veikir í honum, en munum þó lifa með honum fyrir Guðs kraft, sem hannsýnir yður.

5 Reynið yður sjálfa, hvort þér eruð í trúnni, prófið yður sjálfa. Gjörið þér yður ekki grein fyrir, að Jesús Kristur er í yður? Það skyldi vera, að þér stæðust ekki prófið.

6 En ég vona, að þér komist að raun um, að vér höfum staðist prófið.

7 Vér biðjum til Guðs, að þér gjörið ekki neitt illt, ekki til þess að það sýni ágæti vort, heldur til þess að þér gjörið hið góða. Vér gætum eins sýnst óhæfir.

8 Því að ekki megnum vér neitt gegn sannleikanum, heldur fyrir sannleikann.

9 Vér gleðjumst, þegar vér erum veikir, en þér eruð styrkir. Það, sem vér biðjum um, er að þér verðið fullkomnir.

10 Þess vegna rita ég þetta fjarverandi, til þess að ég þurfi ekki, þegar ég er kominn, að beita hörku, samkvæmt því valdi, sem Drottinn hefur gefið mér. Það er til uppbyggingar, en ekki til niðurbrots.

11 Að öðru leyti, bræður, verið glaðir. Verið fullkomnir, áminnið hver annan, verið samhuga, verið friðsamir. Þá mun Guð kærleikans og friðarins vera með yður.

12 Heilsið hver öðrum með heilögum kossi.

13 Allir heilagir biðja að heilsa yður.

14 Náðin Drottins Jesú Krists, kærleiki Guðs og samfélag heilags anda sé með yður öllum.

For other languages please go to **www.wordproject.org**